

TANDORI DEZSŐ

Az Oceánban (Paszticsóka)

...RILKE...

*Becsülj meg minden alkonyi kihajlást,
hajlatot, ablakon, vagy hajnalon
így, s köztük a forgalom se rivall mást,
mint mikor a fájdalom a nyilallást
némítja, és te annyit mondj: tudom ---*

*körbefogom. Becsüld meg Archeduke
Ferdinand később jött, nem yorki rózsza
versenyén, nézed, a hírrel mi út
nyílik, hidd, ez amoda visszajut,
fogadsz, jó út, magad rossz fogadósa ---*

*egy alkony, tévé, semmi, ez a lóhír
hökkentett. Archeduke-ot te: fogadtad!
Minden futást egy-örökkévaló ír,
rejtelméződni csak Felfogható bír,
és kezdetől lassan tárult az ablak ---*

*kihajoltál. S ez maga a kihajlás
volt. Csitult nyilallás, tűnt forgalom.
Múltad ment át célján, most nem marad más,
csak ami a kapkodás s a halasztás
közt áthajol. Céljátján légi nyom.*

...MAGAM ...

*Egy vadidegen síron átzuhantam,
kőve-táblája kettéhullt repedve,
mintha egy rontó-bontó málnamedve
érte volna. Feltápázkodtam szanzsen,*

*nagyanyámnál jártam. Egy kicsit sanzsan
lett a törődő ábitat. Lényeg: ne
kapjanak itt. Még szerencsétlenkedtem
az idegen kővel; néztem a skanzen*

*égvonalát a kisváros dombján fenn,
irigyeltem sok külön-külön létet,
ám én itt egybe kaptam az egészet,
s ráadásul hátba a sírkövet:*

*is én. Vadrózsaágak lengtek egyet
még, ahogy házoltam – nem volt hasonlat!
valóság volt! a temetőben lopják
a virágot, satöbbi, én is ekképp*

*voltam törvény-kívüle. Nagymami!
Majd kívül voltam már a Kert-Kapun.
Árnyam néztem, ott-még-jampec-hajam,
megvoltam. A régi Rém álmai*

*közt: érettségi, korai
kopaszodás. Arcom végigsodorták
egy tüskebokor ágai.
Láttam képzeletben azt a vadrózsát*

*a kő érdes peremén. Hogy anyámmal
mentünk legközelebb, meg volt cementez-
ve a nagy fejkő. „Hát jól nekiment ez!”
– folytatódott a tudathasadásom.*

...BRITPOP...

*Habos torkával dobálóztunk. Torta
habjával kezdődött. A csingilingi
már lába-helyett-biciklikereken
pengette a parkzárórát. De rég nem!*

*Derékon kaptam, így körbekaszáltam,
állás, szúrás, a hab eltömte menten.
Egy-két fonyorú-szár, sötét cseresznye:
mint az ő szája, egy szarvasbogárra*

*fordult. A ház utcaköz-optikában,
márvány agancsokkal, a kandallóban
fogantyús sétapálcák, csingi, hatvan-
as évek sisakfrizurája egy fél*

*szépség homloka-hajlatán. A duzzadt
térd felcsúszott, odakint gyülekeztek,
a hab, a rákollók csak fokozódtak,
jött az inas, visszariadva ettől*

*eloldozódott a stégnél egy csónak,
elbicikliző kis ház. Tányérsapka.
Tábornok, tattaratta, mi a lózung?
„Habos tortákkal dobálóztunk!”*

*És a szarvasbogár csak vitte házunk,
csupa zöld döglégy volt egy has alatta.*

...EVIDENCIA...

*Mi sercegett? S már a főherceget
láttuk féloldalvágásban belépni
– nadrágja vágása; hogy jóvágású;
ülepén lovaglóbőr, fél lepénynyi –,*

*s valamit még mondott. Nem azt, hogy el
fogják venni az Animal Planet,
a National Geographic csali
műsorait, és a Holdszár tehén-*

*lepényt se ér nélkülük, fő, hogy megvedd,
nem ezt mondta, sőt! Ott a főhercegnek
mondtak valamit. A szarajevói
merénylet tragikumuma volt nekem,*

*hogy Yorkban, tíz az egyhez, lemaradt.
Nem az, hogy pénz. Nem az, hogy sikerélmény.
Nem az, hogy miről szól. Nem hogy ihaj.
Más volt a baj. Az Archduke-ot én tudtam!!*

*És erre, a Sky News sokat szidott, túl
kurta hírében látom, Chesterben ő nyer.
Nekem megvolt az előjel. Csak ahhoz
nem, hogy már a Sky News-t is levették.*

*így szidj bármit. És elmész te amahoz!
Csak várd egy-éjre-is egy-hajnal mit hoz!
Főleg mit visz. Na szóval, itt, hogy értve
legyen, én valaminek elébe*

*mentem, s ez volt evidenciator-
ténetem. Egy régi kedves lovam
bejött végre, de az adóm kiment. Kör
zárul, csak haszna ennek mi van?*

...RÉG, ÉSZET...

*A csontvázkiagyagozók hite!
Hogy merték hinni, ez volt a pofázmány?
Befolyásolta őket valami (pompeji, másholi)
már-kész látvány? Nem mernék semmire*

*semmibe fogadni, hogy bármi „úgy” volt.
Jó, a kutya alatt a fotelon
a húgyfolt. Jó, hogy átüt a satöbbi, stb.
De esd-*

*ve kérek bárkit, honnan a
fenéből tudta (jó, a korszerű
régészetet megalapozta, jó) az a pali,
hogyan az a régi pali pont olyan volt? Ma*

*ötévente megváltozik egy konyha,
ha a reklámoknak hibetünk, vagy leromlik
az állapota. Na, rövidre. A régi észhit,
ez enyészet, látsz. ellentéte, „észet”,*

*észeltvűség, etc., hogy bármi közöl-
hető bárkivel: na, „semmi közöm
hozzál”, ezért nincs értelme a tartal-
mi közlésnek, kezdem belátni. Sarkall.*

*e sarkalatos tény. Napjaim csontváz-
jellegét tovább, ha agyagozom
(önmagam rég-halottja), nem fogom
azt hinni, hogy ez bárkit is informált.*

...VIRTUALIS...

*S nem látod? E visszahajló világban
minden így ér. S mindent. És önmagát
önmagáig így méri. Önmagában
nem mérhető: különben. E világ*

*képzetese alig túri saját
néma határozóit. Még külön,
akkor – mit? Délkörön vagy égkörön
vagy holdköröm-jég, sodródó: – alább*

*s fölébb. Kör járja más-körét,
más-kör önkörét, de tövük:*

*füvek –!
Kihajolnak nemlétezők alól,
és e hajlás nem néma íve szól,*

*ez szól más-némájával, visszahajlón,
mint ha a tér csak megy, át s át, egy Ajtón,
mely tárva-zárva egyképp. Önmagát így
mérnie nem kell, már csak visszalátszik,*

*s a valós tér, az innen-foglalat
már képzetén mindegyre túl marad.*